

Sygn. akt XVII AmE 421/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogdan Gierzyński

protokolant: sekretarz sądowy Wioleta Donoch

po rozpoznaniu 10 sierpnia 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 lipca 2018 r., znak: (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 421/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 17 lipca 2018 r., znak: (...), na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w związku z art. 56 ust. 2 pkt 1 i art. 56 ust. 3 i 6 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - **Prawo energetyczne** (Dz.U. z 2018 r., poz. 755 z późn. zm.) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - **Kodeks postępowania administracyjnego** (Dz.U. z 2017 r., poz. 1257 z późn. zm.); po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. w związku z ujawnieniem, w prowadzonej przez ww. przedsiębiorcę koncesjonowanej działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi nieprawidłowości polegających na naruszeniu warunków udzielonej Przedsiębiorcy koncesji na obrót paliwami ciekłymi (decyzja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 10 czerwca 2011 r. nr (...) z późniejszymi zmianami) poprzez prowadzenie określonej wyżej koncesjonowanej działalności w sposób niezgodny z określonym w ww. koncesji jej przedmiotem i zakresem orzekł, że:

1. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. naruszyła warunki koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej jej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 10 czerwca 2011 r. nr (...) z późniejszymi zmianami, poprzez prowadzenie koncesjonowanej działalności gospodarczej w sposób niezgodny z brzmieniem pkt. 1. tej koncesji określającej przedmiot i zakres koncesjonowanej działalności gospodarczej;

2. Za działania opisane w punkcie **1.**, **wymierzył (...)** z w B. **karę pieniężną w wysokości 42.166,00 zł.**

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. zaskarżając ją w całości.

Kwestionując rozstrzygnięcie organu regulacyjnego odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie:

- art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego w zw. z pkt 2.3.2. posiadanej przez Spółkę koncesji na obrót paliwami ciekłymi w kraju poprzez błędne uznanie, że zawiadomienie Prezesa URE o zmianie dotyczącej zakresu działalności i złożenie wniosku o zmianę koncesji nie są wystarczające dla uznania, że wypełniony został obowiązek określony w pkt 2.3.2. koncesji Spółki, a podjęcie działalności w zmienionym zakresie przed otrzymaniem decyzji o zmianie koncesji stanowi naruszenie jej warunków,

- art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego poprzez błędne zastosowanie tego przepisu o nałożenie na Spółkę kary w sytuacji braku naruszenia obowiązków wynikających z koncesji.

Ewentualnie, z ostrożności, gdyby Sąd nie podzielał ww. zarzutów, odwołujący zarzucił także naruszenie:

- art. 56 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 i 6 Prawa energetycznego poprzez przyjęcie, że Spółka nie przestrzegała obowiązków wynikających z koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej przez Prezesa URE w sposób świadomy, a stopień zawinienia Spółki był duży.

Z uwagi na powyższe naruszenia odwołujący wniosk:

- na podstawie art. 479⁴⁹ k.p.c. o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od wymierzenia Spółce kary;

- zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych,

- na podstawie art. 479⁵² k.p.c. o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniosł o:

1) oddalenie odwołania;

2) dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania administracyjnego na okoliczność wykazania zasadności rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonej decyzji;

3) zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 10 czerwca 2011 r. nr (...) z późn. zm., udzielił spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. (zwanej dalej „Przedsiębiorcą”) koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

W punkcie 1 tej decyzji określony został przedmiot i zakres działalności koncesjonowanej.

Zgodnie z brzmieniem nadanym tej koncesji decyzją z dnia 31 lipca 2012 r. nr (...):

„Przedmiot działalności objętej niniejszą koncesją stanowi działalność gospodarcza w zakresie obrotu następującymi paliwami ciekłymi:

- benzynami silnikowymi innymi niż benzyny lotnicze,
- olejami napędowymi,
- olejami opałowymi,
- gazem płynnym,
- estrem metylowym stanowiącym samoistne paliwo

przy wykorzystaniu autocystern oraz ww. paliwami ciekłymi bez wykorzystania środków technicznych, oraz

- benzynami silnikowymi innymi niż benzyny lotnicze,
- olejami napędowymi

przy wykorzystaniu stacji paliw".

Pismem z dnia 12 stycznia 2017 r. (data wpływu: 16 stycznia 2017 r.) Przedsiębiorca wystąpił o zmianę koncesji w trybie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1165 ze zm.) - dostosowanie koncesji do nowych definicji paliw ciekłych (kody CN).

Pismem z dnia 17 stycznia 2017 r. (data wpływu: 20 stycznia 2017 r.) Przedsiębiorca wystąpił o zmianę (rozszerzenie koncesji) wnosząc między innymi o możliwość prowadzenia obrotu gazem płynnym na stacji paliw w B. przy ul. (...).

Przedsiębiorca przedstawił jednocześnie pozwolenie z dnia 5 stycznia 2017 r. na użytkowania obiektu stacji (...) usytuowanej na terenie stacji paliw płynnych, położonej przy ul. (...) w B..

Prezes URE w piśmie z dnia 8 marca 2017 r. (doręczonym w dniu 10 marca 2018 r.), poinformował Przedsiębiorcę, iż prowadzenie przez niego działalności gospodarczej określonej we wniosku o zmianę możliwe dopiero po otrzymaniu zmiany koncesji" oraz pouczono że prowadzenie działalności w zakresie innym niż jest to ustalone w aktualnie obowiązującej koncesji, bez wymaganej może nosić znamiona rażącego naruszenia warunków koncesji, za co, stosownie do przepisu art. 56 ust 1 pkt 12 ustawy - Prawo energetyczne, Prezes URE może nałożyć na koncesjonariusza karę pieniężną".

W piśmie z dnia 10 kwietnia 2017 r. Przedsiębiorca poinformował, iż prowadzi obrót gazem płynnym także na stacji paliw płynnych przy ul. (...) w B. **od 15 stycznia 2017 r.**

Decyzją z dnia 29 września 2017 r. (...) zmieniono udzieloną Przedsiębiorcy koncesję na obrót paliwami ciekłymi ustalając, iż na stacji paliw płynnych w B. przy ul. (...) Przedsiębiorca może prowadzić także obrót gazem płynnym (...).

W okresie od 15 stycznia 2017 r. do 28 września 2017 r. Przedsiębiorca prowadził zatem obrót paliwami ciekłymi niezgodnie z zapisami udzielonej mu koncesji określającymi jej przedmiot i zakres - prowadząc w tym zakresie sprzedaż gazu płynnego na użytkowanej stacji gazu płynnego bez dokonania niezbędnych zmian w zapisach koncesji odnoszących się do jej przedmiotu i zakresu.

Pismem z dnia 19 lutego 2018 r. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z ujawnieniem w prowadzonej przez niego koncesjonowanej działalności gospodarczej nieprawidłowości polegających na naruszeniu warunków udzielonej Przedsiębiorcy koncesji na obrót paliwami ciekłymi poprzez prowadzenie koncesjonowanej działalności gospodarczej w sposób niezgodny z brzmieniem punktu 1. „Przedmiot i zakres działalności”. Prezes URE wezwał Przedsiębiorcę do

przedstawienia szczegółowych wyjaśnień dotyczących stwierdzonych w prowadzonej przez niego koncesjonowanej działalności gospodarczej nieprawidłowości.

Pismem z dnia 28 maja 2018 r. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w celu ewentualnego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań w terminie do 18 czerwca 2018 r., informując jednocześnie, że niezapoznanie się z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. Zawiadomienie to zostało doręczone Przedsiębiorcy w dniu 30 maja 2018 r. Przedsiębiorca nie skorzystał, w wyznaczonym terminie do dnia wydania decyzji, z przysługującego mu uprawnienia w powyższym zakresie.

Z tytułu prowadzonej przez Przedsiębiorcę koncesjonowanej działalności gospodarczej osiągnął on w 2017 r. przychód w wysokości (...) zł.

Stan faktyczny sprawy został ustalony w oparciu o twierdzenia stron dokumenty zgromadzone w postępowaniu administracyjnym i sądowym, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że powód nie kwestionował faktu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi na ww. stacjach paliw mimo braku określenia w warunkach posiadanej koncesji uprawnienia do prowadzenia obrotu (...) przy ul. (...), ale nie zgadzał się z dokonaną przez Prezesa oceną, że czyn ten stanowił naruszenie obowiązków wynikających z posiadanej koncesji i jako taki podlegał sankcji z art. 56 ust 1 pkt 12 ustawy Prawo energetyczne.

Zgodnie z treścią art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, koncesja określa przedmiot oraz zakres działalności objętej koncesją, a zatem określa co jest dozwolone w ramach koncesji, nie ma zaś potrzeby ani możliwości wydania w ramach decyzji koncesyjnej „negatywnego” rozstrzygnięcia, a więc określenia, jakiej działalności koncesjonariusz nie może prowadzić.

Ustawa – Prawo energetyczne jednoznacznie wskazuje, iż każdy rodzaj działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi wymaga uzyskania koncesji, a tym samym dozwolone jest prowadzenie przez przedsiębiorcę działalności jedynie w zakresie określonym pozytywnie w treści decyzji, zaś każdy przejaw działalności sprzeczny z granicami określonymi w koncesji – narusza koncesję i podlega sankcji na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy prawo energetyczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie VI ACa 461/14 publikacja orzeczenia: (...))

W przedmiotowej sprawie powód wystąpił pismem z dnia 12 stycznia 2017 r. (data wpływu: 16 stycznia 2017 r.) o zmianę koncesji w trybie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2016 r. poz. 1165 ze zm.) w zakresie dostosowanie koncesji do nowych definicji paliw ciekłych (kody CN). Z kolei pismem z dnia 17 stycznia 2017 r. (data wpływu: 20 stycznia 2017 r.) wystąpił o zmianę poprzez rozszerzenie koncesji, wnosząc między innymi o możliwość prowadzenia obrotu gazem płynnym na stacji paliw w B. przy ul. (...). W załączeniu powodowa spółka przedstawiła pozwolenie z dnia 5 stycznia 2017 r. na użytkowanie obiektu stacji (...) usytuowanej na terenie stacji paliw płynnych, położonej przy ul. (...) w B..

Powód w późniejszym terminie informował urząd regulacyjny, że prowadzi obrót gazem płynnym także na stacji paliw płynnych przy ul. (...) w B. od dnia 15 stycznia 2017 r.

Wobec powyższego Sąd stwierdza, że powód rozpoczął obrót gazem płynnym na stacji paliw płynnych przy ul. (...) zanim jeszcze uzyskał rozszerzenie koncesji, o którą wnosił 20 stycznia 2017 r. (data wpływu do URE), ponieważ

dopiero decyzją z dnia 29 września 2017 r., znak (...) zmieniono udzieloną powodowi koncesję na obrót paliwami ciekłymi ustalając, iż na stacji paliw płynnych przy ul. (...) powód może prowadzić także obrót gazem płynnym ((...)).

Powyższe ustalenia wskazują zatem, że powód naruszył obowiązki wynikające z punktu 1 koncesji udzielonej decyzją Prezesa URE z dnia 10 czerwca 2011 r. nr (...) z późn. zm., na obrót paliwami ciekłymi poprzez prowadzenie koncesjonowanej działalności gospodarczej w sposób niezgodny z brzmieniem pkt. 1. tej koncesji określającej przedmiot i zakres koncesjonowanej działalności gospodarczej, prowadząc od dnia 5 stycznia 2017 r. do 28 września 2017 r. sprzedaż (...) na stacji przy ul. (...), co było niezgodne z posiadaną koncesją. Samo złożenie wniosku o rozszerzenie koncesji nie implikuje do uznania przez urząd regulacyjny, że złożenie tegoż jest tożsame z jakimkolwiek udzieleniem koncesji. Dla jej udzielenia konieczne jest spełnienie poszczególnych wymogów stawianych przez art. 32 i następane ustawy - Prawo energetyczne, które muszą zostać przed dokonaniem ewentualnego rozszerzenia koncesji zbadane przez organ. Udzielenie koncesji jest bowiem przez państwo reglamentowane, zatem stawiane wymogi muszą być przez podmiot koncesjonowany przestrzegane mając na względzie wyrażoną w art. 355 k.c. zasadzie dochowywania przez podmioty należytej staranności w prowadzeniu swojej działalności, w tym także jeśli chodzi o podmioty gospodarcze ubiegające się o udzielenie koncesji, o którą same wnioskuje.

Za chybiony w związku z tym należy uznać zarzut powoda, że zawiadomienie Prezesa URE o zmianie dotyczącej zakresu działalności i złożenie wniosku o zmianę koncesji są wystarczające dla uznania, że wypełniony został obowiązek określony w pkt 2.3.2. koncesji Spółki, a podjęcie działalności w zmienionym zakresie przed otrzymaniem decyzji o zmianie koncesji stanowi naruszenie jej warunków. Stwierdzić należy, że powód został ukarany za naruszenie pkt 1 koncesji poprzez prowadzenie obrotu (...) na stacji paliw płynnych przy ul. (...) w okresie, gdy powód nie uzyskał na tę działalność koncesji. Doszło zatem do naruszenia obowiązków wynikających z koncesji, co jak wynika z art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego obliguje urząd regulacyjny do zastosowania kary pieniężnej bez względu na to czy naruszenie to podmiot spowodował w sposób zawiniony, czy też niezawiniony. Sam fakt naruszenia powoduje zastosowanie powyższego przepisu.

Oczywistym winno być dla powodowej spółki, że koncesja jest uprawnieniem podmiotowym i obejmuje swoim zakresem całość działalności powoda w zakresie obrotu paliwami ciekłymi określając jednocześnie warunki wykonywania tej działalności.

Stosownie do art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy - Prawo energetyczne, karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji.

Odpowiedzialność z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z ustawy - Prawo energetyczne, sankcjonowana karą pieniężną nakładaną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy, ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, dlatego nie jest konieczne wykazanie winy umyślnej lub nieumyślnej karanego podmiotu. Nie oznacza to, że nie istnieje możliwość ograniczenia lub wyłączenia tej odpowiedzialności, albowiem w zakresie, w jakim dochodzi do wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej, zasady sądowej weryfikacji prawidłowości orzeczenia organu regulacyjnego powinny odpowiadać wymogom analogicznym do tych, jakie obowiązują sąd orzekający w sprawie karnej. Powoduje to, że powód może uniknąć kary, gdy wykaże, że obiektywne okoliczności danej sprawy uniemożliwiają przypisanie mu naruszenia przepisów ustawy, z uwagi na podjęte działania o charakterze prewencyjnym.

Zdaniem Sądu, brak było podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w przedmiotowej sprawie, ponieważ nie zostały kumulatywnie spełnione przesłanki z art. 56 ust 6a Prawa energetycznego. W szczególności nie można uznać za znikomy stopnia szkodliwości popełnionego przez powoda czynu.

Przy wymierzaniu kary pieniężnej konieczne jest, poza stwierdzeniem obiektywnego stanu niezgodności zachowania adresata z treścią normy, uwzględnienie elementów o charakterze subiektywnym, składających się na podmiotową stronę odpowiedzialności zagrożonej tego rodzaju sankcją. Zasady sądowej weryfikacji prawidłowości orzeczenia w zakresie kary pieniężnej powinny odpowiadać wymogom analogicznym do tych, jakie obowiązują sąd orzekający w

sprawie karnej (zob. np. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2015 r., sygn. akt III SK 36/14, LEX nr 1652700).

W art. 56 ust. 6a P.e. przewidziano, że Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Istotne jest przy tym, że obie ww. przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

W ocenie Sądu, nie można przyjąć, że w analizowanym przypadku stopień szkodliwości czynu był znikomy. Powód prowadził obrót paliwem na stacjach paliw, które nie zostały zweryfikowane pod kątem spełnienia wymagań technicznych, oraz naruszył obowiązki o charakterze publicznoprawnym, podważając zasadę zaufania odbiorców paliwa do rynku paliwowego jako reglamentowanej działalności nadzorowanej przez państwo.

Jakkolwiek powód nie zaniechał zawiadomienia Prezesa URE o istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej koncesją w terminie 14 dni od chwili powstania tych zmian, to bez uzyskania koncesji w zakresie zgłoszonych zmian podjął on wskazywaną we wniosku działalność. Powód dysponował jedynie zgodą na użytkowanie infrastruktury na stacji przy ul. (...), jednakże okoliczność ta nie jest równoznaczna z uzyskaniem koncesji. W wyroku z dnia 5 października 2011 r. (sygn. akt VI ACa 1089/10) Sąd Apelacyjny w Warszawie wyraził pogląd, że prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na obrocie innymi paliwami ciekłymi niż wymienione w koncesji stanowi naruszenie warunków tej koncesji, zaś tut. Sąd ten pogląd w pełni podziela.

Powyżej wskazane okoliczności skłaniają do wniosku, że w niniejszej sprawie nie było podstaw do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary. Wobec tego Prezes URE był uprawniony do nałożenia na powódkę kary pieniężnej.

Sąd w pełni podziela ocenę pozwanego, co do zasadności orzeczenia kary pieniężnej, jak i jej wysokości. Powód nie przedstawił okoliczności, które podważyłyby, czy to zasadność wymierzenia kary, czy też jej wymiar.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 6 P.e. ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględni stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu.

W ocenie Sądu nałożona kara w wysokości zaledwie (...) przychodu z działalności koncesjonowanej za rok 2017 tj. w wysokości (...) zł została wymierzona z uwzględnieniem powyższych przesłanek a jednocześnie spełnia funkcję prewencyjną i represyjną. Źródłem zastosowania obliwu sankcji jest art. 56 ust. 1 pkt 12 P.e., który wskazuje, iż „karze pieniężnej podlega ten kto”. Natomiast art. 56 ust. 3 odnosi się do określenia jej górnej granicy, która „nie może przekroczyć 15% przychodu karanego podmiotu i dotyczy tylko aspektu ekonomicznego w odniesieniu do sytuacji w jakiej znajduje się powodowe przedsiębiorstwo (aktualnej sytuacji ekonomicznej). Powód nie występował w postępowaniu sądowym z inicjatywą dowodową mającą na celu wykazanie, iż nałożona kara przekracza jego możliwości finansowe. Ocena zachowania Przedsiębiorcy, które ma wpływ na wysokość nałożonej kary pieniężnej uwzględnia fakt, iż powód nie był dotychczas karany za działania lub zaniechania określone w przepisie art. 56 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, w szczególności za nieprzestrzeganie warunków udzielonej koncesji. Stąd też wysokość tej kary znalazła się na niskim pułapie całkowitego zagrożenia. Przy czym należy stwierdzić w tym miejscu, że w razie naruszeń powoda w przyszłości okoliczność aktualnego ukarania będzie miała wpływ na zaostrzenie kary. Sąd stwierdza jednak, że nałożenie kary pieniężnej za działalność powoda, który uzyskuje znaczne przychody z tytułu obrotu paliwami ciekłymi będzie skutkowało zaniechaniem na przyszłość naruszania prawa, albowiem jako podmiot profesjonalny prowadzący działalność w sposób zorganizowany, jakim jest funkcjonowanie spółki kapitałowej w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, może tak zorganizować działalność, w tym ochrony prawnej, by w przyszłości nie dochodziło do naruszania reglamentowanej przez państwo działalności koncesjonowanej.

Wysokość kary pieniężnej ustalona zatem została z zachowaniem przepisu art. 56 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w wielkości nie przekraczającej 15% przychodu Przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej przez niego działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, tj. kwoty (...) zł. Wysokość kary pieniężnej, w ocenie Sądu, nie wpłynie negatywnie na sytuację finansową Przedsiębiorcy, albowiem z przedstawionego

przez spółkę rachunku zysków i strat, w roku 2017 osiągnął on w prowadzonej działalności gospodarczej zysk w wysokości (...) zł.

Wobec powyższego, Sąd stwierdzając brak podstaw do uwzględnienia odwołania, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński